

**Prijedlozi za dodjelu javnih priznanja Grada Rijeke
u 2022. godini**

REPUBLIKA HRVATSKA
PRIMORSKO-GORANSKA ŽUPANIJA
GRAD RIJEKA

Gradsko vijeće

Odbor za javna priznanja Grada Rijeke

KLASA: 024-01/22-02/1

URBROJ: 2170-1-16-00-22-9

Rijeka, 18. svibnja 2022.

GRADSKOM VIJEĆU GRADA RIJEKE

Na temelju članka 82. stavka 2. Poslovnika Gradskog vijeća Grada Rijeke „Službene novine Primorsko-goranske županije“ broj 29/09, 14/13 i 22/13-ispr. i „Službene novine Grada Rijeke“ broj 10/17, 14/18, 2/19-pročišćeni tekst, 2/20 i 3/21) i članka 10. stavka 1. Odluke o javnim priznanjima Grada Rijeke („Službene novine Primorsko-goranske županije“ broj 14/13) Odbor za javna priznanja Grada Rijeke podnosi Gradskom vijeću Grada Rijeke na razmatranje i usvajanje prijedloge za dodjelu javnih priznanja Grada Rijeke u 2022. godini.

Za izvjestiteljicu na sjednici Gradskog vijeća Grada Rijeke Odbor je odredio predsjednicu Odbora Anu Trošelj.

Predsjednica Odbora

Ana Trošelj, v.r.

I. UVOD

Odlukom o javnim priznanjima Grada Rijeke („Službene novine Primorsko-goranske županije" broj 14/13) propisano je da su javna priznanja Grada Rijeke koja se dodjeljuju svake godine:

1. Nagrada Grada Rijeke za životno djelo koja se dodjeljuje domaćoj fizičkoj osobi za cjelokupno postignuće na unapređivanju znanosti, gospodarstva, zdravstva i socijalne skrbi, sporta, umjetnosti, kulture, odgoja i obrazovanja i drugih oblika društvenog života, koje predstavlja izuzetan doprinos razvitku i ugledu Grada Rijeke.

2. Zlatna plaketa "Grb Grada Rijeke" koja se dodjeljuje domaćoj ili stranoj, fizičkoj ili pravnoj osobi za dugogodišnji rad i doprinos u razvoju i promicanju ugleda i interesa Grada Rijeke u područjima gospodarstva, znanosti, kulture, zdravstva i socijalne skrbi, odgoja i obrazovanja, sporta, tehničke kulture, ravnopravnosti spolova, promicanja ljudskih prava te u drugim područjima društvenog života.

3. Godišnja nagrada Grada Rijeke koja se dodjeljuje domaćoj ili stranoj, fizičkoj ili pravnoj osobi za doprinos i postignuća koja su od osobitog značaja za Grad Rijeku, a koja su ostvarena u posljednje dvije godine koje prethode godini u kojoj se dodjeljuje nagrada u područjima gospodarstva, znanosti, kulture, zdravstva i socijalne skrbi, odgoja i obrazovanja, sporta i tehničke kulture, zaštite okoliša te drugih javnih djelatnosti.

Prijedlozi za dodjelu javnih priznanja podnose se Odboru za javna priznanja na temelju javnog poziva koji se objavljuje u lokalnom javnom glasilu i web stranici Grada Rijeke. Odluku o dodjeli javnih priznanja Grada Rijeke donosi Gradsko vijeće na temelju prijedloga Odbora za javna priznanja. Javni poziv objavljen je dana 28. siječnja 2022. godine u Novom listu i La Voce del Popolu te na službenoj web stranici Grada Rijeke.

Od zaprimljenih prijedloga, Odbor za javna priznanja nije razmatrao jedan prijedlog koji nije bio podnesen u skladu s Odredbama Odluke o javnim priznanjima Grada Rijeke te je rasprava na sjednicama Odbora provedena o sljedećim prijedlozima:

NAGRADA GRADA RIJEKE ZA ŽIVOTNO DJELO

1. Marija Riman
2. akademik Elso Kuljanić, prof.emeritus
3. Milan Tumara
4. Neva Rošić

ZLATNA PLAKETA „GRB GRADA RIJEKE"

1. Aleksandra Matić, prof.
2. Nataša Lah
3. Veslački klub Jadran
4. Kulturno-umjetničko društvo *Zametski koren*
5. Ania Škrobonja
6. Tomo Abramović
7. Laura Marchig
8. Jasna Vukonić-Žunić, mag. prim. educ.
9. Mario Zorović

GODIŠNJA NAGRADA GRADA RIJEKE

1. doc. dr. sc. Tatjana Čulina
2. Svetozar Nilović/Tea Perinčić
3. Igor Vlajnić, mag.mus.mae.oec.
4. dr. sc. Vinicije B.Lupis
5. Edi Jurković, dipl. soc.
6. Martina Pavletić, dr. med.
7. Leonardo Bressan
8. Vitomir Maričić
9. Jana Krišković Baždarić, Ivana Dorotić Malič, Sandra Cuculić, Branka Turk

10. Margita Cvijetinović
11. sestra Veronika Mila Popić

II. PRIJEDLOG ODBORA ZA JAVNA PRIZNANJA

Odbor za javna priznanja održao je pet sjednica na kojima je razmatrao dostavljene prijedloge za dodjelu javnih priznanja Grada Rijeke u 2022. godini.

Odbor za javna priznanja predlaže da se javna priznanja Grada Rijeke u 2022. godini dodijele sljedećim kandidatima:

NAGRADA GRADA RIJEKE ZA ŽIVOTNO DJELO

- akademik Elso Kuljanić, prof.emeritus

ZLATNA PLAKETA „GRB GRADA RIJEKE“

- Aleksandra Matić, prof.
- Veslački klub Jadran
- Kulturno-umjetničko društvo *Zametski koren*
- Ania Škrobonja

GODIŠNJA NAGRADA GRADA RIJEKE

- dr. sc. Vinicije B.Lupis
- Edi Jurković, dipl. soc.
- Martina Pavletić, dr. med.
- Vitomir Maričić

Prema podnesenim prijedlozima te priloženoj dokumentaciji za dodjelu javnih priznanja, u nastavku se daje kratak pregled osnovnih podataka za kandidate koje Odbor za javna priznanja predlaže za dodjelu javnih priznanja Grada Rijeke u 2022. godini.

• NAGRADA GRADA RIJEKE ZA ŽIVOTNO DJELO

KANDIDAT: akademik Elso Kuljanić, prof. emeritus

PREDLAGATELJ: Tehnički fakultet Sveučilišta u Rijeci

OSNOVNI PODACI: Akademik Elso Kuljanić, prof. emeritus rođen je u Stivanu na otoku Cresu gdje je završio osnovnu školu i izučio tokarski zanat. Školovanje je nastavio u Tehničkoj školi u Rijeci, a zatim na Strojarsko-brodograđevnom fakultetu u Zagrebu gdje je diplomirao strojarstvo 1962. godine. Magistrirao je 1969. godine na istom Fakultetu, a doktorirao 1972. godine na University of Cincinnati. Nakon diplomiranja radio je kao istraživač u Centru za procesnu industriju u Zagrebu, zatim od 1964. do 1970. godine na Institutu za alatne strojeve u Zagrebu te je istovremeno bio i honorarni asistent na Fakultetu strojarstva i brodogradnje u Zagrebu. Od 1971. do 1972. godine predavao je kao gostujući profesor na University of Cincinnati. Od 1972. do 1975. godine ponovo je radio kao viši znanstveni suradnik na Institutu za alatne strojeve u Zagrebu. Godine 1973. izabran je za docenta iz Obrade materijala na Tehničkom fakultetu u Rijeci. 1976. godine izabran je za izvanrednog profesora, 1981. godine za redovnog sveučilišnog profesora na Tehničkom fakultetu u Rijeci, a 1993. godine izabran je za redovitog profesora i na Università di Udine te je iste godine bio i gostujući profesor na Università di Firenze. Umirovljen je 1. studenog 2009. godine, a 2010. godine dodijeljeno mu je počasno zvanje professor emeritus na Sveučilištu u Rijeci. Osim više predmeta iz obrade materijala na studijima strojarstva i brodogradnje, predavao je i na poslijediplomskom studiju nekoliko predmeta koje je osnovao i uveo na Tehničkom fakultetu u Rijeci. Osnovao je Katedru za obradu i odvajanje čestica i Laboratorij za obradu odvajanjem čestica za nastavne i istraživačke svrhe. Godine 1997. postao je član programskog odbora konferencije „SME International Conference on Education in Manufacturing“. Bio je savjetnik u više tvornica u Hrvatskoj te diljem Europe, SAD-a, Meksika i Brazila. Obavljao je razne funkcije od kojih se izdvajaju: rektor Sveučilišta u Rijeci od 1991. do 1993. godine, prorektor Sveučilišta u Rijeci

od 1989. do 1991. godine, dekan Tehničkog fakulteta u Rijeci od 1983. do 1985. godine, prodekan Tehničkog fakulteta u Rijeci od 1979. do 1983. godine, direktor Instituta za strojarstvo, brodogradnju i građevinarstvo Tehničkog fakulteta u Rijeci od 1977. do 1979. godine i voditelj Odjela za razvoj tehnologije u Institutu za alatne strojeve Prvomajske u Zagrebu od 1972. do 1975. godine. Redoviti je član Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti od 1997. godine, a od 1984. godine redoviti je član i The International Academy for Production Engineering CIRP sa sjedištem u Parizu te dopisni član ove međunarodne akademije od 1974. do 1984. godine. Član je Tehničkog komiteta 29 ISO od 1969. godine, redoviti je član Society of Manufacturing of Engineers od 1995. godine, član je American Society of Mechanical Engineers od 1972. do 1982. godine, član je American Society of Engineers Educatio od 1972. do 1982. godine i član je Hrvatske zajednice proizvodnog strojarstva od 1993. godine. Ima preko 180 znanstvenih i stručnih radova, a njegovi rezultati su objavljeni u recenziranim međunarodnim časopisima i zbornicima. Kao rektor osnovao je KLUB 4+ studenata Sveučilišta u Rijeci kako bi motivirao studente u težnji k izvrsnosti. Početkom 1993. godine zatražio je od predsjednika dr. Franje Tuđmana vojarnu Trsat za kampus Sveučilišta u Rijeci i zgradu na Trgu Braće Mažuranić za Rektorat Sveučilišta u Rijeci. Na mjestu tadašnje vojarnje sada je kampus, a Rektorat je također u funkciji. Utemeljitelj je i predsjednik međunarodnog kongresa International Conference on Advanced Manufacturing Systems and Technology-AMST koji se održavao u Hrvatskoj i u različitim mjestima u Europi od 1987. do 2011. godine. Dobitnik je Republičke nagrade za znanstveni rad „Nikola Tesla“ 1977. godine, godišnje nagrade Grada Rijeke 1988. godine, Državne nagrade za znanost za životno djelo 2012. godine, Nagrade za životno djelo Primorsko-goranske županije 2019. godine. Počasni građanin Grada Malog Lošinja postao je 2019. godine. Govori, piše i čita engleski, talijanski, njemački, španjolski i ruski.

IZ OBRAZLOŽENJA: Dr. sc. Elso Kuljanić, prof. emeritus Tehničkog fakulteta Sveučilišta u Rijeci i redoviti član Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti, istaknuti je znanstvenik kako u domaćoj tako i u svjetskoj znanstvenoj javnosti. Kao inženjer ističe se praktičnim rješenjima visoke razine, a u nastavnoj djelatnosti cijenjen je od studenata i kolega. Dugogodišnjim savjesnim radom, s puno zanosa, akademik Elso Kuljanić dao je značajan doprinos znanosti, industriji, sveučilišnoj nastavi, a kao rektor razvoju Sveučilišta u Rijeci. Njegovi rezultati istraživanja i suradnja s hrvatskom industrijom te povezanost s europskom, američkom, brazilskom i meksičkom industrijom, potvrđuju njegov domaći i međunarodni ugled, čime je pridonio doprinosu Hrvatske svjetskoj znanosti u području znanstvene discipline proizvodnog strojarstva. Predlaže se prof. Elsu Kuljanića za Nagradu Grada Rijeke za životno djelo radi sveukupne njegove djelatnosti: posebno visoke znanstvene razine njegovih međunarodno priznatih radova, predloženih novih metoda za povećanje produktivnosti primijenjenih u industriji, uvođenja nastave i istraživačkog rada na području znanstvene discipline proizvodnog strojarstva, visoko kvalitetne nastave i odgoja mladih inženjera i znanstvenika, zamisli da se na mjestu vojarnje Trsat izgradi kampus Sveučilišta u Rijeci te doprinosa razvoju Sveučilišta u Rijeci.

• ZLATNA PLAKETA „GRB GRADA RIJEKE“

KANDIDATKINJA: Aleksandra Matić, prof.

PREDLAGATELJ: Igor Vlajnić

OSNOVNI PODACI: Aleksandra Matić profesorica je teorijskih glazbenih predmeta. Diplomirala je na Muzičkoj akademiji u Zagrebu. Tijekom duge i plodne karijere radila je kao glazbeni pedagog i dirigent dječjih, djevojačkih, ženskih i mješovitih zborova, a dobitnica je i mnogobrojnih nagrada i priznanja. Profesionalni rad započinje u obrazovnom sustavu, a radila je i kao predavač Metodike glazbenog odgoja razredne nastave i predškolskog odgoja na Pedagoškom fakultetu u Rijeci i bila dugogodišnja voditeljica mješovitog pjevačkog zbora *Jeka Primorja*. Dobitnica je mnogih priznanja za rad s djecom i mladeži kao i za sudjelovanje u glazbeno-pedagoškim projektima. Jednu kazališnu sezonu (2003./2004.) bila je zborovoditeljica opernog zbora HNK Ivana pl. Zajca u Rijeci. U svibnju 2009. godine Povjerenstvo za dodjelu nagrada i naziva Hrvatske udruge zborovođa dodijelilo je Aleksandri

Matić naziv Magistra chori. Iste je godine od Hrvatskog sabora kulture dobila Zlatnu diplomu za 40 godišnji uspješan rad na širenju i razvijanju kulturno-umjetničkog amaterizma i hrvatske kulture. Bila je dugogodišnji vanjski suradnik-predavač na područnom odsjeku Muzičke akademije Zagreb u Rijeci (kolegij Harmonija). Unatoč svom davnom umirovljenju i dalje je nastavnica dirigiranja za voditelje amaterskih pjevačkih zborova na Vokalnoj akademiji Branka Starca u Zagrebu, članica je stručnog povjerenstva na Hrvatskom natjecanju učenika i studenata glazbe i plesa za discipline solfeggio i zbor te članica Upravnog odbora Hrvatske udruge dirigenata i pjevačkih zborova. Djeluje i kao selektorica za zborove Hrvatskog sabora kulture, predavačica je na seminarima za učitelje glazbene kulture Primorsko-goranske županije i članica stručnog povjerenstva na Glazbenim svečanostima Hrvatske mladeži - natjecanju dječjih zborova u Varaždinu. Tijekom 1990.-ih osniva privatnu glazbenu školu „A. Jug Matić“ koja djeluje i danas, a poznata je po posebnoj metodi osvještavanja i reproduciranja tonova na solfeggiu i u pjevačkom zboru te značajnim rezultatima u smislu razvoja opsega dječjeg glasa. Istovremeno je educirala zaposlene nastavnike, upoznavala ih s metodom rada i pratila njihov napredak kako bi mogli nastaviti osnovnu ideju rada škole.

IZ OBRAZLOŽENJA: Radi se o osobi neupitnog glazbenog i stručnog integriteta i karijere. Već sama činjenica da je u vrijeme studija završila Muzičku akademiju u Zagrebu, i to 1. odsjek (za razliku od 8. odsjeka nekadašnje Glazbene kulture koju ima većina današnjih glazbenih pedagoga) dovoljno govori o talentu, trudu i radu. Popis nagrada tijekom godina također je poduži, ali se ističu: nagrada na Susretima zborova djece i mladeži u Varaždinu (1974., 1981., 1994., 1995.), nagrada na Državnom takmičenju dječjih i omladinskih zborova u Celju (1984.), Zlatna plaketa Hrvatskog sabora kulture na 34. natjecanju hrvatskih pjevačkih zborova (2001.) te Srebrna plaketa (2003., 2005., 2007.), srebrno odličje na Međunarodnim danima zbornog pjevanja u Mainhausenu, Njemačka (2003., 2006.), Srebrna plaketa na 5. svjetskoj zbornskoj olimpijadi u Grazu (2008.). Iz navedenog je popisa vidljivo da su uspjesi raspoređeni tijekom dužeg vremenskog razdoblja što bi, vjerojatno, trebao biti dokaz o dugogodišnjem doprinosu i profesionalnoj kvaliteti. Godine 1995. i 1996. Aleksandra Matić potpuno je vizionarski bila osnivač privatne Glazbene škole koja i danas nosi njezino ime. Već je 2. prosinca 1996. godine ista škola primila dopusnicu za rad čime je stekla pravo izdavati svjedodžbe učenicima nakon završenog obrazovanja. Sve ovo valja razmotriti u kontekstu u kojem privatno obrazovanje u tim godinama nije bilo uobičajeno, nisu postojale jasne prakse i iskustva, a o financijskim rizicima vjerojatno ne treba niti govoriti. Osim brojnih uspjeha ove škole, Aleksandra Matić je, opet vizionarski, proširila programe obrazovanja na način koji bi to danas činili uvodeći neformalno obrazovanje. Iz navedenog su nastali i dječji zborovi *Tratinčice*, *Male Tratinčice* i *Toretta* koji su također tijekom niza godina uspješni u svom radu. Poseban utjecaj Matić je imala na djecu i mlade, ali i na buduće generacije učitelja, nastavnika i profesora u čijem je obrazovanju sudjelovala. Bez obzira radi li se o profesionalnim glazbenicima, glazbenim pedagogima ili običnim glazbenicima amaterima, Matić je većini ostala u prelijepom sjećanju zbog kojeg su i danas vezani uz glazbenu umjetnost. Ne treba zaboraviti ni činjenicu da je sva navedena postignuća Aleksandra Matić ostvarila bez obzira na činjenicu da je - žena. Isticati ovaj element kao posebno postignuće može se činiti neumjesnim, ali u kontekstu muško-ženskih odnosa, posebno u određenim vremenima i (tradicionalno muškim) profesijama (dirigent, poduzetnik i sl.), činjenica da s pozicije žene dolazi do ostvarenja svih rezultata nipošto ne može biti zanemariva. Zapravo, vjerojatno se može bezrezervno ustvrditi da navedeni uspjesi vrijede još više. U vrijeme umirovljenja prije desetak godina Aleksandra Matić napustila je brojne aktivne profesionalne dužnosti, ali unatoč tome i danas ne miruje.

KANDIDAT:

Veslački klub Jadran

PREDLAGATELJI:

Vukić i partneri d.o.o.

RI-19 d.o.o.

Pert d.o.o.

Igor Butorac

IZ OBRAZLOŽENJA: Veslački Klub Jadran Rijeka osnovan je 26. ožujka 1922. godine pod imenom Veslački klub Jadran Sušak. U 2022. godini Veslački klub Jadran slavi 100 godina uspješnog rada. Veslački klub Jadran Rijeka slijednik je veslačkih klubova Rožnica, Uskok i

Vila osnovanih na Sušaku početkom 20. stoljeća. 6. srpnja 1949. godine svi riječki i sušački klubovi objedinjuju se u jedan klub, pod nazivom Veslački klub Jadran Rijeka. U 100 godina kontinuiranog rada Jadran predstavlja jedan od glavnih stupova nosioca kvalitete i izvrsnosti među sportskim kolektivima u Rijeci i okolici. Tijekom 100 godina uspješnog rada kroz veslački klub je prošlo nekoliko tisuća djece i mladih iz Rijeke i okolice. Veslački Klub Jadran Rijeka je neprofitna organizacija upisana u registar udruga i registar sportskih djelatnosti pri nadležnom tijelu državne uprave. Klub je član Zajednice športova Primorsko-goranske županije. Klub vodi predsjednik i uprava kluba dok sportski dio vode profesionalni i amaterski treneri. Od osnutka klub je vodio 21 predsjednik dok su u upravama kluba djelovali brojni istaknuti članovi i građani naše Županije. U navedenom periodu brojni treneri su vodili natjecatelje od kojih ističemo dugogodišnje trenere Borisa Tučića, Franu Kaziju i Davora Radovića. Veslački klub kao neprofitna udruga potrebna sredstva za uredno poslovanje i rad ostvaruje članarinama svojih članova, sredstvima jedinica lokalne samouprave te donacijama i sponzorstvima. Članovi Veslačkog kluba Jadran Rijeka u 100 godina postojanja nastupali su na svim vrstama veslačkih natjecanja ostvarujući zapažene rezultate. Od navedenog ističu se: 4 osvojene zlatne medalje, jedno srebro i jedna bronca na svjetskim prvenstvima za seniore do 23 godine, jedno 3. mjesto na seniorskom svjetskom prvenstvu, 12 medalja sa svjetskih juniorskih prvenstava, jedno 3. mjesto sa europskog juniorskog prvenstva, 21 nastup na regatama svjetskog kupa od 1999. do danas, 111 nastupa na svjetskim juniorskim prvenstvima od 1967. godine, 8 nastupa na europskim juniorskim prvenstvima od 2012. godine do danas, uspješne nastupe veslača na Mediteranskim igrama, 48 nastupa na prvenstvima Balkana od 1975. do 1985. godine, višestruki nastupi na Univerzijadi i europskim studentskim prvenstvima. Na državnim razinama posade Veslačkog kluba Jadran Rijeka ostvarile su 35 naslova seniorskih prvaka Jugoslavije u periodu od 1923. godine do danas, 42 naslova juniorskih prvaka Jugoslavije u periodu od 1957. godine do danas, 91 naslov seniorskih prvaka Hrvatske u periodu od 1949. godine do danas, 92 naslova juniorskih prvaka Hrvatske u periodu od 1935. godine do danas, 23 naslova mlađe kategorije juniorskih prvaka Hrvatske u periodu od 1976. godine do danas, 7 naslova kadetskih prvaka Hrvatske u periodu od 1993. godine do danas.

KANDIDAT: **Kulturno-umjetničko društvo *Zametski koren***

PREDLAGATELJ: Hrvatski sabor kulture

IZ OBRAZLOŽENJA: KUD *Zametski koren*, jedno od najstarijih kulturno umjetničkih društava na području Grada Rijeke i Primorsko-goranske županije koji ove, 2022. godine, slavi 100 godina postojanja i aktivnog djelovanja. Kroz tih 100 godina, nikad ne mijenjajući ime, odgojio je generacije amatera i bio bitan čimbenik u promicanju kulturnog i nacionalnog identiteta grada Rijeke i svog Gornjeg Zameta, diljem domovine i u inozemstvu. Iako postoje zapisi o djelovanju i nastupima društva već tijekom 1921. godine, formalno je osnovano u lipnju 1922. na Gornjem Zametu u Rijeci, sa ciljem kulturno-prosvjetnog djelovanja među mještanima, a posebno među mladima. Budući da pisani trag o osnivačkoj skupštini ne postoji, službeni datum osnutka društva utvrđen je prema prvim fotografijama društva nakon osnivačke skupštine, koje su snimljene 17.9.1922. godine. U razdoblju do 2. svjetskog rata, već je od 1921. godine djelovao tamburaški orkestar te dramska grupa od 1924. godine i pjevački zbor od 1925. godine. Treba napomenuti da je djelovanje društva bilo zabranjeno 1922. godine te je zbog nastavka rada društvo formalno moralo promijeniti sadržaj djelatnosti i 1932. godine privremeno postaje Narodna čitaonica *Zametski koren*. Društvo djeluje sve do početka 2. svjetskog rata te su odmah po njegovom završetku članovi nastavili rad obnovivši najprije pjevački zbor, a potom tamburaški orkestar i dramsku sekciju. 1961. godine Društvo je doniranjem zemljišta i dobrovoljnim radom članova izgradilo dom na Gornjem Zametu, koji je u vlasništvu društva te u kojem i danas djeluje. Uz aktivnije djelovanje tamburaškog orkestra i dramske sekcije, knjižnice i čitaonice te niza sportskih sekcija, omogućeno je učestalo priređivanje niza kulturno-umjetničkih i zabavnih aktivnosti uz gostovanje drugih društava. Obilježavanje 50-te obljetnice postojanja društva 1972. godine, značajno je pokrenulo aktivnosti postojećih i novih sekcija društva te je zahvaljujući angažmanu voditelja, maestra Ljubomira Mulca, pored rada tamburaškog orkestra i pjevačkog zbora, osnovana 1974. godine Klapa *Nocturno* te 1976. godine zabavni orkestar Big band *Zvuk s Kvarnera*, koji su aktivno djelovali preko 20 godina.

Pored navedenih je 1995. godine osnovana i Klapa *Koren* pod vodstvom maestra Franje Bravdice. Ponovno osnivanje tamburaškog orkestra 1998. godine, pod vodstvom maestra Emila Mancea sa članovima uglavnom dječjeg uzrasta, bez ikakvog muzičkog predznanja, rezultiralo je vrlo dobro uvježbanim tamburaškim orkestrom od 25 članova, koji je svojim brojnim nastupima dokazao uspješnost rada i tamburaša i njihovog voditelja. Kroz vrlo aktivno djelovanje samostalno i u suradnji s drugim KUD-ovima ostvario je više od 320 zapaženih nastupa u cijeloj Hrvatskoj te u inozemstvu. Društvo je kroz dugu povijest svog postojanja dobilo niz nagrada i priznanja za rad na razvoju kulturnog amaterizma. Već 29 godina u svojim prostorima i uglavnom vlastitim izvorima financiranja organizira tradicionalnu manifestaciju Dani Zametskega korena, namijenjenu njegovanju i unapređivanju kulturnog amaterizma s područja Grada Rijeke, Primorsko-goranske i ostalih županija, u segmentu muzičkog stvaralaštva (tamburaški orkestri, zborovi i klapsko pjevanje, limene glazbe, čakavski pjesnici, kazališne priredbe i sl.) te njegovanja čakavskog izričaja (održano je više od 130 priredbi s preko 3.800 izvođača i velikim brojem zahvalne publike). KUD *Zametski koren* danas broji devedesetak članova, s 25 aktivnih u tamburaškom orkestru. Sve aktivnosti društva realiziraju se dobrovoljnim radom te su usmjerene na razvoj kulturnog amaterizma. Kontinuirana besplatna edukacija za sve članove koji žele aktivno sudjelovati u radu pojedinih sekcija, održana je do danas, s ciljem uključivanja čim većeg broja mladih kojima se pruža mogućnost početnog savladavanja notnih zapisa i sviranja tambura za početnike, nove članove tamburaškog orkestra. U 100 godina održan je velik broj priredbi u vlastitoj organizaciji kao i sudjelovanje na području Rijeke, Republike Hrvatske i u inozemstvu. Nastojanje da se trajnije zabilježi dio ostvarenog rada Društva, rezultiralo je izdavanjem u vlastitoj naknadi knjige *Pedeset godina Zametskog korena*, Monografije *KUD Zametski koren 1922.-1997.*, dvije zbirke pjesama čakavskog pjesnika Darinka Juga 1997. i 2002. godine te četiri nosača zvuka (CD) 2002., 2007., 2012. i 2017. godine. Prijedlogu su dali potporu: Mjesni odbor Zamet, Mjesni odbor Gornji Zamet, KUD „Dr. Antun Barac“, Matica Slovačka Rijeka, KUD „Zvir“ Jelenje, Osnovna škola Srdoči, Hrvatska čitaonica sela Kuti i Folklorni ansambl „Zora“.

KANDIDATKINJA: Ania Škrobonja

PREDLAGATELJICA: Zlata Prpić

OSNOVNI PODACI: Doktorandica Filozofskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu, Ania Škrobonja, poznata pod umjetničkim imenom Skani, po struci kulturologinja i dizajnerica interijera, imala je sreću da je njezin talent prepoznat još u djetinjstvu. Osim Nevenke Žiger koja je osamdesetih godina bila kustosica Muzeja moderne i suvremene umjetnosti u Rijeci, na njen slikarski izričaj utjecali su prof. Roberto Ascolese, maestro Ezio Farinelli i Pietro Piccoli. Tehnika kolaž akvarela, za koju je 2002. godine dobila nagradu predsjednika Republike Italije na IX. međunarodnoj izložbi Europart i Nagradu Capitolium u Rimu, nastala je tijekom studijskog putovanja Floridom i Aljaskom 1996. godine, kada je proučavala kulturu i umjetnost indijanskog plemena Tsimshian, "naroda s rijeke Skeena". Izlagala je diljem Europe, njeni se radovi nalaze u privatnim i javnim zbirkama, muzejima, galerijama Europe, Australije i Amerike. Pod njenim vodstvom u Rijeci djeluje Udruga SKANI kreativni centar 50+ u sklopu koje poučava slikanju osobe treće životne dobi. Razvila je metode slikanja zahvaljujući kojima se čak i oni koji su slabovidni, imaju ablaciju retine, tremor, artritis i druge zdravstvene tegobe mogu baviti slikarstvom. Imala je brojne samostalne i grupne izložbe - Hrvatska (Biograd na Moru, Buje, Dubrovnik, Fažana, Gajnice, Grožnjan, Ilok, Kastav, Kostrena, Krasica, Lovran, Novigrad, Rijeka, Rovinj, Selce, Sv. Filip i Jakov, Vodnjan, Volosko, Zagreb, Žminj), Slovenija (Piran, Semič), Italija (Albano, Bari, Bologna, Brindisi, Cordignano, Foggia, Lecce, Manziana, Padova, Palinuro, Pisa, Rim, San Giovanni Reatino, San Quirino, San Valentino Torio, Taranto, Temminillo, Tricesimo, Trst, Valmontone, Venecija), te Amsterdam, Beč, Berlin, Bruxelles, Dublin, Ibiza, Lisabon, London, Monte Carlo, Pariz.

IZ OBRAZLOŽENJA: Ania Škrobonja predlaže se za dodjelu Zlatne plakete „Grb Grada Rijeke“ za izuzetan doprinos kulturi, promicanje Rijeke i Hrvatske u inozemstvu tijekom njezine četiri desetljeća duge umjetničke karijere, za višegodišnje humanitarno djelovanje te poticanje kreativnosti, stvaralaštva i zalaganja za poboljšanje kvalitete života osoba treće životne dobi. Volonteri neprofitne udruge SKANI kreativni centar 50+ u vrijeme koronavirusa posvetili su se

pomaganju potrebitim građanima Rijeke i Primorsko-goranske županije, osobito onima treće dobi, dostavljajući im besplatno namirnice, lijekove, prevozeći ih do bolnice ili po mirovinu kako ne bi ugrozili svoje zdravlje. Mnogima su olakšali teške trenutke i usamljenost razgovorom, dok su za neke prikupili i donirali im najnužnije potrepštine. Umirovljenice, inače članice Udruge, vrijeme u karanteni provele su šivajući pamučne maske, njih tri tisuće besplatno je podijeljeno građanima. „Volontere Udruge SKANI 50+ možete dobiti od 0 do 24 sata, samo nas nazovite i mi ćemo vam pomoći bilo da se radi o kupnji namirnica, nabavci lijekova ili plaćanju računa, ako vas treba hitno prevesti liječniku, pa čak i onda ako vam treba "samo" prošetati psa, donijeti neku knjigu za pročitati ili iznijeti smeće. Ako pripadate rizičnoj skupini, nemojte nepotrebno ugrožavati svoje zdravlje". To je poruka koju je Ania tijekom karantene zbog pandemije koronavirusa ponavljala građanima Rijeke i okolice na sve načine - putem medija, letaka postavljenih na ulaze zgrada, Facebooka, kako bi za besplatnu pomoć saznali svi kojima je podrška u tim teškim vremenima bila potrebna. SKANI kreativni centar 50+ je neprofitna udruga koja djeluje pod vodstvom Anie Škrobonja i inače je registrirana za pomoć osobama treće dobi. Ima 120 članova te je potreba za volontiranjem prvotno proizašla iz želje da se upravo njima olakša razdoblje pandemije i da ih se zaštiti od izlaganja virusu, a kako se na inicijativu gospođe Škrobonja u akciju uključivao sve veći broj volontera, rado su pomagali svima kojima je bila potrebna podrška. Članovi pod mentorstvom magistre kulturologije Anie Škrobonja provode vrijeme stvarajući, a svojim radovima sudjeluju na izložbama i aukcijama te na taj način doprinose humanitarnom djelovanju udruge. Donacijom su, primjerice, pomogli Zakladu Sveučilišta u Rijeci u provedbi projekta "Rijeka z(n)a znanje", Udrugu za Down sindrom "Rijeka 21", odjele onkologije i kirurgije Dječje bolnice Kantrida, Centar za rehabilitaciju Fortica Kraljevica, akciju „Palčić gore" za pomoć prijevremeno rođenoj djeci i njihovim roditeljima, Košarkaškom klubu Kostrena u nabavci sportskih invalidskih kolica za košarkaša s invaliditetom. Ania Škrobonja koja je u veljači 2022. naslikala svoj 3000.-ti rad, obogaćuje umjetnički život Rijeke i uspješno promiče naš grad diljem svijeta već dugi niz godina. Tajna njena uspjeha je što je spojila dvije vještine, predavačku i slikarsku, a metodologija je dijelom njena znanstvenog rada na temu Kultura likovnog stvaralaštva u trećoj životnoj dobi pri Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Za istaknuti je rad s jednom članicom koja je u posljednjih pet godina izgubila vid, pa je s vremenom morala prestati slikati kistom i špatulom te početi slikati prstima. Da bi osmislila kako joj pomoći, da joj radost slikanja ne bude uskraćena, tijekom više mjeseci nosila je povez preko očiju da si približi kako je živjeti bez osjeta vida, kako bi pronašla način da ta članica opet može slikati. Iza Anije Škrobonja stoji 120 članova čiji su se životi promijenili, obogatili znanjem, druženjem, pozitivom i smijehom, osoba treće životne dobi, one dobi koju većina društva lagano otpisuje, one dobi za koje mjesta skoro više nema. Ali ne i za Aniju Škrobonja koja im je posvetila život. Udruga SKANI za nju nije samo centar kreativnosti nego jedna velika obitelj. Prijedlogu je dala potporu Osnovna škola – Scuola elementare Dolac.

• GODIŠNJA NAGRADA GRADA RIJEKE

KANDIDAT: dr. sc. Vinicije B. Lupis

PREDLAGATELJ: Ogranak Matice hrvatske u Rijeci

OSNOVNI PODACI: Dr. sc. Vinicije B. Lupis znanstveni je savjetnik, voditelj Područnog centra Dubrovnik–Instituta društvenih znanosti Ivo Pilar. Po vokaciji je arheolog, povjesničar i povjesničar umjetnosti. Doktorirao je 2004. godine u Zadru. Bio je konzervator i arheolog u Regionalnom zavodu u Splitu i konzervator, povjesničar umjetnosti u Zavodu za zaštitu spomenika Dubrovnik. U Državnom arhivu u Dubrovniku obavljao je posao kao arhivist specijalist, a vodio je Odjel novog gradiva XIX. i XX. stoljeća. Tijekom svog dosadašnjeg interdisciplinarnog rada, koji je nezaobilazan u suvremenoj znanosti, povezivao je više humanističkih disciplina: povijest, povijest umjetnosti, arheologiju i arhivistiku. Objavio je gotovo tri stotine znanstvenih radova i dvadesetak knjiga. Kao međunarodno priznati znanstvenik objavljivao je svoje radove u desetak europskih zemalja. Bio je urednikom više časopisa i zbornika, te je dobitnik brojnih priznanja među kojima treba istaknuti odličje Danice hrvatske s likom Marka Marulića 2016. godine. Član je više nacionalnih strukovnih udruga te

je počasni član Armenske krovne svjetske udruge AGBU. Kao hrvatski književnik objavio je više zbirke poezija, stotinjak eseja i kolumni, čest je likovni kritičar brojnih likovnih izložbi diljem Hrvatske. Izvrstan je poznavalac povijesti, po vokaciji arheolog, povjesničar i povjesničar umjetnosti, a kao iskusni dubrovački arhivist vrlo dobro poznaje metodologiju rada s arhivskim tvorivom koje je u nizu tema iscrpno istražio, služeći se brojnim izvorima i arhivima u Hrvatskoj i inozemstvu. Povijest obitelji Lupis s Pelješca, a napose jednog od njenih najpoznatijih članova, Ivana Lupisa, zvanog Vukić, idejnog tvorca prvog torpeda, često je pogrešno opisivana u raznoj literaturi širom svijeta, djelomice zbog nepoznavanja stvarnog stanja, a djelomice i kako bi se „dokazale“ neke navodne tvrdnje o talijanskom porijeklu obitelji Lupis, čije prezime se također pogrešno navodi i kao Luppis.

IZ OBRAZLOŽENJA: Izuzetan znanstveni doprinos Vinicija B. Lupisa kulturi Grada Rijeke očituje se posebno u dva objavljena rada u protekle dvije godine i to monografija Ivan Ferdinandov Lupis - izumitelj torpeda i Luka Sorkočević i Rijeka. Monografija Ivan Ferdinandov Lupis - izumitelj torpeda (2021.) tiskana u nakladi Ogranka Matice hrvatske u Rijeci predstavlja izvorni znanstveni doprinos Vinicija B. Lupisa proučavanju povijesti hrvatskih obitelji na Jadranu, ali i pojedinih članova obitelji Lupis koji su se istaknuli na znanstvenom, kulturnom, političkom i tehničkom polju. U tom smislu je znanstveni doprinos novog izdanja riječkog ogranka Matice hrvatske neosporan i predstavlja dragocjeno polazište za daljnja istraživanja o izumitelju torpeda Ivana Ferdinandova Lupisa. Radi se o prvoj fotomonografiji posvećenoj Ivanu Ferdinandovu Lupisu, najvećem riječkom izumitelju u cjelokupnoj višetisućljetnoj bogatoj povijesti grada na Rječini. Ova knjiga je odgovor na neutemeljena pisanja o porijeklu obitelji, koje je nastalo uslijed neujednačenog pisanja prezimena. Donja Nakovana je mjesto iz kojeg potječe obitelj Lupis, koja je po obiteljskoj predaji izbjegla iz Bosne poslije turskog osvajanja. Nakovanska obitelj Lupis, preseljenjem jednog ogranka, ostavila je vrijedan trag u gradu Rijeci, kako na kulturnom tako i na gospodarskom planu. Tiskanjem dvaju personalnih spisa Ivana Ferdinandova Lupisa, dao se obol faktografskom poznavanju života izumitelja torpeda, okončavši brojne nedoumice u svezi njegove vojne karijere. Po ovom aktu sam Ivan Lupis dobio je plemićku titulu i grb s predikatom „von Rammer/potapač“, s devizom „upornost pobjeđuje“. Ivan Lupis je svojim izumom, novog učinkovitog ratnog oružja posve izmijenio povijest ratovanja, a ma koliko neki dvojili o usavršavanju od strane Roberta Whiteheada, car je u svom aktu jasno odlučio tko je izumitelj. Koliko je Lupisov izum bio nesretan u ljudskoj povijesti, a koliko je pridonio ekvilibriju snaga ostaje velikom enigmom, nesumnjivo je torpedo obilježio povijest austro-ugarske mornarice jednim od njenih najvećih tehnoloških dometa, ali umnogome i obilježio industrijski razvitak grada Rijeke i u tome se krije važnost ideje Ivana Lupisa. Riječka epizoda obitelji Lupis trajala je oko stoljeće i pol u dugotrajnoj obiteljskoj sagi i bila je jedan bljesak kreativnosti koja je omogućena s prosperitetnom i perspektivnom sredinom tadašnje Rijeke, prije dolaska totalitarnih sustava i gušenja konstante individualnosti.

KANDIDAT: **Edi Jurković, dipl. soc.**

PREDLAGATELJI: Naklada Val d.o.o.
Dallas d.o.o.

OSNOVNI PODACI: Edi Jurković rođen je u Rijeci, gdje je završio osnovnu i srednju školu, nakon čega je upisao Filozofski fakultet u Zagrebu i Beogradu gdje je diplomirao sociologiju 1990. godine. Mada zvanjem sociolog, poznatiji je po novinarskom radu, a od 2018. godine djeluje i kao komunikacijski stručnjak, voditelj odnosa s javnošću. Redovni je član Hrvatskog novinarskog društva i Hrvatskog društva pisaca od utemeljenja 2003. godine. Autor je pet knjiga poezije i proze: *Priroda i društvo* (1984.), *Sunce na prozorčiću* (2002.), *ZP- Vrlo valovito* (2016.) te *Paralelni slalom* (1988.) i *Najljepše priče* (1993.), posljednje dvije u kooautorstvu s Draganom Ogurlićem. Pored toga autor je tekstova za monografiju Primorsko-goranske županije *Iz zraka* (2013.), za monografiju o fotografu Petru Grabovcu *Grabovac* (2014.) i čak dvije monografije Rijeke *Rijeka otvorena svima* (2016.), odnosno *Rijeka - Luka različitosti* (2020.). Urednik je, uz Eminu Višnić, 1. i 2. proširenog izdanja programske knjige *Program Rijeka 2020 - Europska prijestolnica kulture*. Prošle, 2021. godine, dovršio je obimnu knjigu-monografiju o riječkom omladinskom listu Val koji je u Rijeci izlazio od 1975. do 1990. godine, *Kad je život bio novi val* (Naklada Val). Kao novinar i urednik, jedan je od urednika pokretača

srednjoškolskog lista *Kult* (1981- 1982.), uređivao je rubriku kulture u zagrebačkom tjedniku *Polet* (1983.-1985.), bio je zamjenik i kasnije glavni urednik riječkog lista *Val* (1985.-1987.), supokretač časopisa *Rival* (1987.), urednik TV emisije *Omladinskih 10* (1988.-1990.) na TV Zagreb, glavni urednik dnevnog lista *Ri Telefax* (1990.-1991.), utemeljitelj i šef riječkog dopisništva Slobodne Dalmacije (1993.-1998.) i šef dopisništva Jutarnjeg lista (1998.-2002.) u Rijeci. Pokretač je i prvi glavni urednik Nedjeljnog Jutarnjeg (2003.-2006.), prvog izdanja tog tipa u Hrvatskoj. Nakon što je kraće vrijeme radio kao urednik tjednika za televiziju Studio, dvije godine je radio kao zamjenik glavnog urednika Večernjeg lista (2007.-2009.). Od 2009. do 2016. godine pisao je kao dnevni kolumnist za Večernji list. U proljeće 2016. godine za potrebe Jutarnjeg lista pokrenuo je i do 2019. godine uređivao list za strane turiste na engleskom jeziku *Istria & Kvarner Times*. Paralelno, kao novinar, od 2017. godine piše redovnu tjednu kolumnu za Nedjeljni Jutarnji. Od 2018. do 2020. godine radio je kao glavni voditelj strateških komunikacija tvrtke Rijeka 2020 d.o.o., odnosno projekta Rijeka - Europska prijestolnica kulture, da bi u prosincu 2020. godine preuzeo mjesto rukovoditelja Službe za informacijske poslove, međunarodnu i intersektorsku suradnju KBC-a Rijeka, gdje vodi odnose s javnošću u složenim uvjetima pandemije COVID-19.

IZ OBRAZLOŽENJA: Edi Jurković predložen je za Godišnju nagradu Grada Rijeke za doprinos u istraživanju novije povijesti grada Rijeke prvenstveno za autorski i urednički rad na knjizi *Kad je život bio novi val* koju je u ožujku 2021. godine izdala riječka Naklada Val. Riječ je o monografiji omladinskog magazina Val koja obuhvaća svih 15 sezona izdavanja tog lista, od 1975. do 1990. godine, ali donosi i okolnosti u kojima je list nastao te govori o utjecaju lista i njegovih urednika na novinarsku i kulturnu scenu Rijeke i Hrvatske. Autor se oslonio na analizu sadržaja svih 288 brojeva, ali i razgovore s pokretačima i glavnim urednicima Vala u što je utkao i vlastito iskustvo rada u listu. Edi Jurković, koji je na ovoj knjizi radio godinama, na 400 stranica monografije otkriva alternativnu povijest grada Rijeke u sedamdesetim i osamdesetim godinama prošlog stoljeća, povijest koja je umnogome kreirala današnji identitet grada. Knjiga je koncipirana tako da kronološki prati povijest Vala od 1975. do 1990. godine, a grafički urednik Ivica Oreb (kao i autor, također bivši član redakcije Vala) inovativno je osmislio vizualno rješenje monografije. Svaka izdavačka sezona imala je svoje specifičnosti i glavne urednike, a oko tisuću suradnika koje je prodefiliralo magazinom umnogome je utjecalo na medijski profil grada Rijeke, ali i mnogo šire. Jurković otkriva da je Val bio oaza raznovrsnih idejnih i umjetničkih sloboda i teren za ispitivanje granica do kojih se u društvu tog doba moglo ići. Sasvim daleko od raskoši kasnijih tinejdžerskih magazina za mlade, Val je na dvadesetak stranica velikog formata u određenim razdobljima bio jednim od najutjecajnijih i najcitiranijih listova bivše Jugoslavije, a spoj političke konstruktivnosti i pop ležernosti pokazao se kao jedna od dobitnih kombinacija u tzv. omladinskom tisku. U mnogim pojavama je Val prvi otkrivao medijski potencijal. Tako je bio prvi tiskani medij u Jugoslaviji koji je sustavno pisao o punku otvorivši medijski prostor svježim idejama i otvorenom, iskrenom stavu u glazbi. Upravo je na tim zasadima počela i bujati riječka alternativna rock scena kakvu danas prepoznajemo i koja je ugrađena u identitet grada Rijeke. Njegovo istraživanje naglašava da Val nije bio samo magazin koji obrađuje pitanja mladih u Rijeci, nego puno šire, transformirao se u platformu koja je umnogome bila i lansirna rampa za brojne alternativne umjetničke zahvate. Upravo je ekipa iz Vala pokrenula književni časopis *Rival* i istoimenu književnu biblioteku, isti tim je revitalizirao Trsatsku gradinu kao mjesto održavanja kulturnih zbivanja, u redakciji Vala nastao je prvi hrvatski band-aid *Ri-Val* koji je s pjesmom *Učinimo nešto* pokrenuo akciju zatvaranja bakarske koksare, organizirao je kinotečne programe i uvijek bio na raspolaganju svim dionicima riječke rock-scene, od glazbenika preko grafičkih dizajnera do modnih kreatora. Val je bila istinska škola novinarstva, pa ne čudi da su danas mnogi Valovi urednici i novinari afirmirani u etabliranim medijima. Paralelno sa svestranim aktivističkim pristupom, Val je bio i snažan politički čimbenik, medij, koji je rušio mnogobrojne tabue i hrabro se suprotstavljao okoštanim društvenim konvencijama bivše države. U tom srazu zabranjen je 268. broj Vala i to je bila prva zabrana nekog riječkog medija i posljednja zabrana nekog medija u Jugoslaviji. U povijesti Vala, glavni urednici bili su šikanirani, privođeni na informativne razgovore, redakcije su smjenjivane, no u svih 15 godina želja za promjenom na bolje u svakom smislu bila je ono što je nosilo magazin koji se prodavao i u 20 tisuća primjeraka. Značaj rada Edija Jurkovića na

monografiji *Kad je život bio novi val* ne ogleda se samo u ponovnom otkrivanju požutjelih stranica jednog lista, već i u tome što kroz pregled pisanja Vala od 1975. do 1990. autor donosi uzbudljivo štivo koje predstavlja alternativnu povijest Rijeke u tom turbulentnom razdoblju. Jurković je na svjetlo dana iznio i nekoliko stotina fotografija Valovih fotografa kao dokumente vremena, ali i na desetke stripova riječkih autora koji su nezasluženo zaboravljeni. Zbog vrijedne faktografije, rad Edija Jurkovića nezaobilazan je doprinos u istraživanju novije povijesti grada Rijeke i bit će važan oslonac svim budućim istraživačima tog razdoblja.

KANDIDATKINJA: **Martina Pavletić, dr. med.**

PREDLAGATELJI: prof. dr. sc. Alan Šustić, dr. med.

OSNOVNI PODACI: Martina Pavletić rođena je u Rijeci. Završila je Prvu hrvatsku sušačku gimnaziju, a zatim studij medicine na Medicinskom fakultetu Sveučilišta u Rijeci. 2010. godine stekla je zvanje specijalist internist, 2015. godine stekla je zvanje subspecijalist nefrolog te 2019. godine zvanje subspecijalist intenzivist. 2021. godine obranila je doktorsku disertaciju. Od 2018. godine do danas pročelnica je Objedinjenog hitnog bolničkog prijama KBC-a Rijeka (OHBP), a od 2019. godine do danas intenzivist u Objedinjenom hitnom bolničkom prijama KBC-a Rijeka. Od osnivanja Kriznog (COVID-19) stožera KBC-a Rijeka početkom pandemije bila je članica, a potom predsjednica (od 9./2020. do 10./2021.) te zamjenica predsjednice Kriznog stožera. Ujedno je i pročelnica Multidisciplinarnog zavoda za liječenje oboljelih od COVID-19 KBC-a Rijeka. Od 2019. godine do danas asistentica je na katedri za anesteziologiju, reanimatologiju, hitnu i intenzivnu medicinu na Medicinskom fakultetu Sveučilišta u Rijeci. Od 2017. do 2018. godine stručni je voditelj projekta projektiranja, opremanja, preseljenja i organizacije OHBP-a lokalitet Sušak gdje u uskoj suradnji sa svojim timom iz OHBP-a i projektantima u potpunosti stručno organizira prostor namijenjen budućem odjelu bazirano na međunarodnim smjernicama i nacionalnom Pravilniku. Odjel je primjer modernog odjela hitne medicine opremljen sofisticiranom opremom koja omogućuje kompletno zbrinjavanje životno ugroženih bolesnika i organizaciju jedinice za intenzivnu opskrbu i liječenje najtežih bolesnika. Od 2018. godine članica je UO Hrvatskog društva za hitnu medicinu, od 2018. do 2022. godine tajnica sekcije Hrvatskog društva za hitnu medicinu Primorsko-goranske županije, a od 2022. godine predsjednica sekcije Hrvatskog društva za hitnu medicinu Primorsko-goranske županije. Članica je znanstvenih i strukovnih organizacija: Hrvatske liječničke komore, Hrvatskog liječničkog zbora, Europskog društva za hitnu medicinu, Europskog društva za intenzivnu medicinu i Europskog reanimatološkog vijeća.

IZ OBRAZLOŽENJA: Dr. Martina Pavletić, pročelnica Objedinjenog hitnog bolničkog prijama Kliničkog bolničkog centra Rijeka ima veliki doprinos u borbi s koronavirusnom pandemijom, u organizaciji, edukaciji i znanstvenom iskoraku koji je unaprijedio zdravstveni sustav u našoj regiji. Od početka izbijanja krizne situacije u Kini i prije samog proglašenja pandemije (11. ožujak 2020. godine) sa svojim suradnicima intenzivno je radila na reorganizaciji hitne službe KBC-a Rijeka i cijelog bolničkog zdravstvenog sustava u pronalaženju rješenja koji će našoj regiji s jedinom bolničkom ustanovom tercijarne razine omogućiti neprekinuto funkcioniranje i kontinuiranu dostupnost zdravstvene zaštite. Osim sudjelovanja u aktivnostima reorganizacije bolničkog sustava, poseban fokus joj je bila edukacija zdravstvenog i nezdravstvenog osoblja oko specifičnosti pandemije koje je u praktičnom smislu svima nama bila nepoznanica, a sve u cilju smanjenja rizika obolijevanja i smrtnih ishoda djelatnika KBC-a Rijeka i prilagodba radilišta za nove uvjete rada u vrijeme kada su biološke osobine SARS-CoV-2 bile velika nepoznanica. Od osnivanja Kriznog stožera KBC-a Rijeka (proljeće 2020. godine) aktivno sudjeluje u njegovom radu, a od kolovoza 2020. godine ravnatelj, prof. dr. sc. Alen Ružić, je imenuje predsjednicom Kriznog stožera koju funkciju obnaša tijekom najintenzivnijeg perioda COVID pandemije do studenog 2021. godine (kada postaje zamjenicom novoimenovane predsjednice, dr. sc. Diane Maržić, zamjenice ravnatelja). Poseban fokus cijelog trajanja pandemije i cilj reorganizacije bolničkog sustava bilo je pružanje adekvatne zdravstvene zaštite svim grupama bolesnika - COVID, ne-COVID i posebnoj grupi bolesnika u samoizolaciji/karanteni. Da bi se navedeno uspjelo uz što manji rizik za sve bolesnike i osoblje KBC-a Rijeka, organizirao se poseban odjel – Centar za multidisciplinarno liječenje COVID bolesnika, čiju organizaciju i koordinaciju sa svim ostalim sastavnicama KBC-a Rijeka 24/7

provodi kandidatkinja. Sam Centar je najviše imao 7 Covid jedinica, organiziran je na sva tri lokaliteta KBC-a Rijeka te je u trećem valu pandemije imao osiguranih 200 postelja. Uz navedeni Centar dr. Pavletić usko surađuje na stručnoj i organizacijskoj razini s kolegama s Klinike za anesteziologiju, reanimatologiju i liječenje boli gdje se od početka pandemije u Covid respiracijskom Centru liječe najteži COVID bolesnici. Osim navedenih funkcija i aktivnosti usko surađuje na gradskoj i županijskoj razini s civilnim stožerima na organizaciji zdravstvene zaštite građana i sudjeluje u radu Županijskog stožera kao jedan od predstavnika KBC-a Rijeka gdje je koordinacija primarne i tercijarne razine njen primarni fokus u cilju što učinkovitijeg očuvanja bolničkih resursa. Međutim, jedan od najznačajnijih projekata koji je napravio iskorak ne samo u organizacijskom i stručnom nego i u znanstvenom smislu i to na međunarodnoj razini bilo je osnivanje Laboratorija za brzu molekularnu dijagnostiku u hitnoj medicini koji je direktno omogućio neprekinuto funkcioniranje zdravstvenog sustava na način 24/7 dostupnosti molekularnog PCR testiranja na SARS-CoV-2 bolesnicima i zaposlenicima KBC-a Rijeka. Navedeno je s obzirom na stratešku poziciju našeg KBC-a koji pruža zdravstvene usluge ne samo u našoj nego i u Istarskoj i Ličko- senjskoj županiji od iznimne važnosti za pružanje medicinske skrbi svim bolesnicima, COVID i ne-COVID. Laboratorij je započeo sa svojim radom 13. siječnja 2021. godine, a razvijen je u suradnji znanstvene grupe prof. dr. sc. Stipan Jonjić i doc. Juranić Lisnić iz Centra za proteomiku Medicinskog fakulteta Sveučilišta u Rijeci i OHBP-a KBC-a Rijeka te je rezultat uspješnog projekta u translacijskoj medicini provedenog u nastojanju da se integriraju novije znanstvene metode i spoznaje u kliničku praksu. Laboratorij se nalazi u OHBP-u lokaliteta Sušak, a razvijen je sa svrhom Point of Care (POCT) testiranja i kao takav je jedinstven ne samo u našoj državi nego i šire. POCT podrazumijeva da se dijagnostika provodi fizički što je moguće bliže pacijentu bez dugotrajnog čekanja i slanja uzoraka na analizu u druge laboratorije ili ustanove. Kontroliranjem širenja infekcije na samom ulazu u bolnički sustav, redovitim i sustavnim testiranjem rizičnog osoblja, 24 sata dnevno, 7 dana u tjednu, unatrag godine dana, maksimalno i direktno se doprinijelo zaštiti bolničkog sustava i indirektno pomoglo funkcioniranje svih sastavnica KBC-a Rijeka. Prijedlogu je dao potporu pročelnik Katedre za internu medicinu i dekan Medicinskog fakulteta Sveučilišta u Rijeci, izv. prof. dr. sc. Goran Hauser, dr. med.

KANDIDAT:

Vitomir Maričić

PREDLAGATELJ:

Thalassoterapia Opatija - Specijalna bolnica za medicinsku rehabilitaciju bolesti srca, pluća i reumatizma

OSNOVNI PODACI: Vitomir Maričić je rođen u Rijeci. Kao profesionalni ronilac na dah natječe se u više ronilačkih disciplina, dubinskim i bazenskim. Član je obje Hrvatske ronilačke reprezentacije, AIDA i CMAS. Predsjednik je hrvatske podružnice međunarodne ronilačke federacije - AIDA Hrvatska od 2018. godine. Direktor je natjecanja Adriatic depth trophy koji je Rijeku i regiju postavio na ronilačku kartu regije i Europe. Međunarodni je sudac ronjenja na dah te član Molchanovs edukacijskog i medicinskog odbora. Autor je mnogih poglavlja ronilačkih edukacijskih materijala i trenažnih metoda korištenih u Molchanovs sustavu. Višestruko je nagrađivan javni djelatnik: od strane Ministarstva turizma dobio je priznanje kao djelatnik godine u svojstvu voditelja plaže za osobe s invaliditetom u Rijeci, a kao voditelj radionica sportskog penjanja 2013. nagrađen je od strane Primorsko-goranske županije titulom volontera godine. Dobitnik je medalje Crvenog križa za spašavanje života. Promicao je grad kroz uspješne ekspedicije na svim kontinentima i popratne dokumentarne filmove kao: Kilimanjaro Africa 2010., Kavkaz 12, Jabuka - Novi horizonti i mnogim drugim. Grad promiče i natjecanjima u drugim sportovima u kojima osvaja nacionalna odličja, kao što su olimpijsko dizanje utega, ali vrhunac dostiže u ronjenju na dah. Aktivno natjecanje u ronjenju na dah započinje 2017. godine. Na 5. Europskom bazenskom prvenstvu održanom u Cagliariju, Italija, dostiže svjetski rekord u DNF kategoriji od 205 m, ali je diskvalificiran zbog neispravnog površinskog protokola. U konačnici ulazi u 5 najboljih ronilaca natjecanja s rezultatima od 212,79 m u disciplini DYNB i 233,52 m u disciplini DYN. Iste godine nastupa na Europskom dubinskom CMAS prvenstvu u Kašu, Turska i osvaja 4. mjesto u CNF kategoriji s rezultatom od 61 m. Godine 2018. ima ponovo nekoliko neuspjelih pokušaja svjetskih rekorda na velikim natjecanjima. Na 25 metarskom bazenu u Caldognou, Italija postiže svjetski rekord s 202 m

prerona u DNF disciplini, ali rezultat nije verificiran kao rekord zbog statusa natjecanja. Pri kraju sezone osvaja 3. mjesto na AIDA Svjetskom prvenstvu u Beogradu s preronom od 209 m u DNF-u. Na Svjetskom dubinskom CMAS prvenstvu u Kašu, Turska osvaja 5. mjesto sa 70 m CNF uronom. Također postiže 3. mjesto u prestižnom Molchanova Grand Prix dubinskom natjecanju u CWT disciplini s uronom od 81 m. Godine 2019. u Beogradu obara DYNB AIDA svjetski rekord s rezultatom od 234 m. U Rijeci osvaja prvo mjesto i postaje državni AIDA prvak u istom danu u 3 kategorije: DNF, STA i DYN. U Mariboru postavlja CMAS svjetski rekord od 210,7 m na 50 metarskom bazenu u DNF. U Zagrebu na CMAS državnom prvenstvu također obara svjetski rekord u kategoriji CMAS DYNB s preronom 264 m. Svjetski rekord drži i dalje. Pobjednik je AIDA Hrvatskog bazenskog kupa uz postignuti državni rekord u DNF s rezultatom od 240 m. Pobjednik je Hrvatskog dubinskog kupa u Pakoštanima i Hrvatskog državnog dubinskog prvenstva u Krku. Ukupni je pobjednik natjecanja Adriatic freediving trophy. Na kraju sezone osvaja 8. mjesto u CWT disciplini CWTB uronom od 85 m na AIDA svjetskom prvenstvu. U 2019. se nalazi ukupno na 2. mjestu AIDA rang liste.

IZ OBRAZLOŽENJA: U 2020. i 2021. godini Vitimir Maričić nastavlja biti na vrhu svjetskog ronilačkog sporta i trajni je promicatelj imena i ugleda Grada Rijeke. Titulu državnog AIDA prvaka i bazenskog kupa osvaja i 2020. godine. Ukupni je pobjednik Adriatic freediving trophy i AIDA državni prvak u dubinskim disciplinama. Zauzeo je prvo mjesto na ukupnoj rang listi AIDE za 2020. U lipnju 2021. godine postaje Svjetski bazenski prvak po CMAS federaciji, u disciplini dinamika s perajama i preronjenih 254,3 m. U rujnu 2021. godine osvaja zlato na Svjetskom dubinskom prvenstvu u ronjenju po AIDA federaciji, u ronjenju bez peraja (CNF) s rezultatom od 81 m i 3 m prednosti pred drugoplasiranim natjecateljem. Time postaje jedini sportaš koji je istovremeno svjetski prvak i u dubinskim i bazenskim disciplinama i jedan od rijetkih koji je to ikada povezao. Trenutno je najbolje rangirani AIDA ronilac svih vremena u zbroju svih disciplina sa 867 bodova, pri čemu ispred drugorangiranog ima 61 bod prednosti. Osim sportskih uspjeha aktivno radi na polju ekologije. Uz njegovu pomoć i zalaganje u Europskom parlamentu će se uskoro održati rasprava o zabrani trgovine perajama morskih pasa, ekološki izuzetno štetne ljudske aktivnosti. Naime, bio je jedan od europskih ambasadora u akciji prikupljanja potpisa za „STOP FINNING“ akciju u kojoj je svaka zemlja članica EU morala prikupiti odgovarajuću kvotu. U Hrvatskoj je prikupljeno 117,26% potpisa potrebnih da se tema stavi na raspravu u Europskom parlamentu (<https://eci.ec.europa.eu/012/public/>), a ukupno je u cijeloj EU, do isteka roka 31. siječnja 2022, prikupljeno 1,2 milijuna potpisa, 200.000 više od potrebnih. Također je suosnivač hrvatske podružnice svjetske organizacije za zaštitu mora Sea Shepherd i sudjeluje u pripremi projekta za prikupljanje i reciklažu odbačenih ribarskih mreža, kao i edukacije o njihovoj štetnosti po morski ekosustav koji će pilot program imati upravo u Rijeci. Dopredsjednik je i suosnivač prvog riječkog kluba za ronjenje na dah Ocean i trener je drugog vrhunskog ronioca iz Rijeke, Petra Klovara, čime daje ključni doprinos stvaranju temelja budućeg razvoja ovog sporta u Rijeci. Njegovim zalaganjem Rijeka je u 2020. godini bila grad s najviše registriranih natjecanja u ronjenju na dah na svijetu. U suradnji s Riječkim sportskim savezom, kroz tekuće projekte, promovira sport učenicima u gradskim školama i educira kineziologe. Svojim sudjelovanjem u medicinskim istraživanjima, posebice u složenim uvjetima velike dubine i izražene hipoksije, radi na unaprjeđenju sportske medicine i medicine, kao i znanosti općenito, te je kroz suradnju sa Medicinskim fakultetom Sveučilišta u Rijeci i Thalassotherapie Opatija otvorio nova poglavlja ove znanosti. Između ostaloga u prostorijama Thalassotherapie Opatija je u 2021. godine oborio i svoj zadnji, nedavno priznati Guinnessov svjetski rekord kojim je promovirana međunarodna znanstvena konferencija Science for Health u organizaciji Thalassotherapie Opatija, Medicinskog fakulteta Sveučilišta u Rijeci, Hrvatskog kardiološkog društva i drugih. U uvjetima pandemije, otežanog treniranja i otežanog putovanja napravio je vrhunske rezultate i doprinose u sportu, ekologiji i medicini, pokrenuo velike sportske manifestacije u gradu Rijeci i na Kvarneru i čast nam je kandidirati ga u ime naše ustanove, koju također nesebično promiče. Prijedlogu su dali potporu: Ri-fun Snowboard Club Rijeka, Udruga za organiziranje natjecanja u ronjenju na dah „Aida Hrvatska“, Novi centar j.d.o.o., Sportsko penjački klub „Rirockclimbing“ Rijeka, Ronilački klub Ocean Rijeka, Powerlifting klub "KRATOS" iz Rijeke, Centar za istraživanja i edukaciju u podvodnoj, hiperbaričnoj i pomorskoj medicini.

III. PRIJEDLOZI ODLUKA

Odluke o javnim priznanjima Grada Rijeke donosi Gradsko vijeće na temelju prijedloga Odbora za javna priznanja. Odluke o dodjeli javnih priznanja donose se na način da se o svakom pojedinom prijedlogu glasuje odvojeno.

U prilogu se dostavljaju prijedlozi odluka o dodjeli javnih priznanja Grada Rijeke u 2022. godini.

Na temelju članka 10. stavka 1. Odluke o javnim priznanjima Grada Rijeke („Službene novine Primorsko-goranske županije“ broj 14/13) i članka 46. Statuta Grada Rijeke („Službene novine Primorsko-goranske županije“ broj 24/09, 11/10 i 5/13 i „Službene novine Grada Rijeke“ broj 7/14, 12/17, 9/18, 11/18-pročišćeni tekst, 2/20 i 3/21) Gradsko vijeće Grada Rijeke na sjednici _____ donijelo je

**ODLUKU
O DODJELI NAGRADE GRADA RIJEKE
ZA ŽIVOTNO DJELO**

Dobitnik Nagrade Grada Rijeke za životno djelo u 2022. godini je

akademik Elso Kuljanić, prof. emeritus

za izniman doprinos znanosti, visokom obrazovanju, proizvodnom strojarstvu
i razvoju Sveučilišta u Rijeci.

Na temelju članka 10. stavka 1. Odluke o javnim priznanjima Grada Rijeke („Službene novine Primorsko-goranske županije“ broj 14/13) i članka 46. Statuta Grada Rijeke („Službene novine Primorsko-goranske županije“ broj 24/09, 11/10 i 5/13 i „Službene novine Grada Rijeke“ broj 7/14, 12/17, 9/18, 11/18-pročišćeni tekst, 2/20 i 3/21) Gradsko vijeće Grada Rijeke na sjednici _____ donijelo je

**ODLUKU
O DODJELI ZLATNE PLAKETE „GRB GRADA RIJEKE“**

Dobitnica Zlatne plakete „Grb Grada Rijeke“ u 2022. godini je

Aleksandra Matić, prof.

za dugogodišnji doprinos u glazbenoj pedagogiji i promicanju glazbene umjetnosti.

Na temelju članka 10. stavka 1. Odluke o javnim priznanjima Grada Rijeke („Službene novine Primorsko-goranske županije“ broj 14/13) i članka 46. Statuta Grada Rijeke („Službene novine Primorsko-goranske županije“ broj 24/09, 11/10 i 5/13 i „Službene novine Grada Rijeke“ broj 7/14, 12/17, 9/18, 11/18-pročišćeni tekst, 2/20 i 3/21) Gradsko vijeće Grada Rijeke na sjednici _____ donijelo je

**ODLUKU
O DODJELI ZLATNE PLAKETE „GRB GRADA RIJEKE“**

Zlatna plaketa „Grb Grada Rijeke“ u 2022. godini dodjeljuje se

Veslačkom klubu Jadran

za izniman doprinos razvoju i promicanju sporta tijekom 100 godina postojanja.

Na temelju članka 10. stavka 1. Odluke o javnim priznanjima Grada Rijeke („Službene novine Primorsko-goranske županije“ broj 14/13) i članka 46. Statuta Grada Rijeke („Službene novine Primorsko-goranske županije“ broj 24/09, 11/10 i 5/13 i „Službene novine Grada Rijeke“ broj 7/14, 12/17, 9/18, 11/18-pročišćeni tekst, 2/20 i 3/21) Gradsko vijeće Grada Rijeke na sjednici _____ donijelo je

**ODLUKU
O DODJELI ZLATNE PLAKETE „GRB GRADA RIJEKE“**

Zlatna plaketa „Grb Grada Rijeke“ u 2022. godini dodjeljuje se

Kulturno-umjetničkom društvu *Zametski koren*

za 100 godina uspješnog djelovanja na promicanju i unapređivanju
kulturno-umjetničkog amaterizma.

Na temelju članka 10. stavka 1. Odluke o javnim priznanjima Grada Rijeke („Službene novine Primorsko-goranske županije“ broj 14/13) i članka 46. Statuta Grada Rijeke („Službene novine Primorsko-goranske županije“ broj 24/09, 11/10 i 5/13 i „Službene novine Grada Rijeke“ broj 7/14, 12/17, 9/18, 11/18-pročišćeni tekst, 2/20 i 3/21) Gradsko vijeće Grada Rijeke na sjednici _____ donijelo je

**ODLUKU
O DODJELI ZLATNE PLAKETE „GRB GRADA RIJEKE“**

Dobitnica Zlatne plakete „Grb Grada Rijeke“ u 2022. godini je

Ania Škrobonja

za dugogodišnje humanitarno djelovanje, doprinos kulturi
i edukaciju građana treće životne dobi.

Na temelju članka 10. stavka 1. Odluke o javnim priznanjima Grada Rijeke („Službene novine Primorsko-goranske županije“ broj 14/13) i članka 46. Statuta Grada Rijeke („Službene novine Primorsko-goranske županije“ broj 24/09, 11/10 i 5/13 i „Službene novine Grada Rijeke“ broj 7/14, 12/17, 9/18, 11/18-pročišćeni tekst, 2/20 i 3/21) Gradsko vijeće Grada Rijeke na sjednici _____ donijelo je

**ODLUKU
O DODJELI GODIŠNJE NAGRADE GRADA RIJEKE**

Dobitnik Godišnje nagrade Grada Rijeke u 2022. godini je

dr.sc. Vinicije B. Lupis

za izniman znanstveni doprinos proučavanju povijesti
i jačanju kulturnih veza Rijeke i Dubrovnika.

Na temelju članka 10. stavka 1. Odluke o javnim priznanjima Grada Rijeke („Službene novine Primorsko-goranske županije“ broj 14/13) i članka 46. Statuta Grada Rijeke („Službene novine Primorsko-goranske županije“ broj 24/09, 11/10 i 5/13 i „Službene novine Grada Rijeke“ broj 7/14, 12/17, 9/18, 11/18-pročišćeni tekst, 2/20 i 3/21) Gradsko vijeće Grada Rijeke na sjednici _____ donijelo je

**ODLUKU
O DODJELI GODIŠNJE NAGRADE GRADA RIJEKE**

Dobitnik Godišnje nagrade Grada Rijeke u 2022. godini je

Edi Jurković, dipl. soc.

za doprinos u istraživanju novije povijesti grada Rijeke.

Na temelju članka 10. stavka 1. Odluke o javnim priznanjima Grada Rijeke („Službene novine Primorsko-goranske županije“ broj 14/13) i članka 46. Statuta Grada Rijeke („Službene novine Primorsko-goranske županije“ broj 24/09, 11/10 i 5/13 i „Službene novine Grada Rijeke“ broj 7/14, 12/17, 9/18, 11/18-pročišćeni tekst, 2/20 i 3/21) Gradsko vijeće Grada Rijeke na sjednici _____ donijelo je

**ODLUKU
O DODJELI GODIŠNJE NAGRADE GRADA RIJEKE**

Dobitnica Godišnje nagrade Grada Rijeke u 2022. godini je

Martina Pavletić, dr. med.

za značajan napredak i dostignuća na području hitne medicine
i u borbi protiv COVID-19 pandemije.

Na temelju članka 10. stavka 1. Odluke o javnim priznanjima Grada Rijeke („Službene novine Primorsko-goranske županije“ broj 14/13) i članka 46. Statuta Grada Rijeke („Službene novine Primorsko-goranske županije“ broj 24/09, 11/10 i 5/13 i „Službene novine Grada Rijeke“ broj 7/14, 12/17, 9/18, 11/18-pročišćeni tekst, 2/20 i 3/21) Gradsko vijeće Grada Rijeke na sjednici _____ donijelo je

**ODLUKU
O DODJELI GODIŠNJE NAGRADE GRADA RIJEKE**

Godišnja nagrada Grada Rijeke u 2022. godini dodjeljuje se

Vitomiru Maričiću

promicatelju sporta, višestrukom svjetskom prvaku i višestrukom svjetskom rekorderu.